

Biblická hodina – 07.05.2020

Suspírium: „Ty si však Boh, ktorý odpúšťa, ktorý je milostivý a milosrdný, dlho zhovievajúci a bohatý v milosti, a tak si ich neopustil.“ (Neh 9,17b) Amen.

Začiatočná pieseň: 50. Žalm 1-3. 8. verše: „Boh silný, ktorý v nebi prebýva...“

Modlitba

Dívame sa len na Teba, všemohúci a milostivý Otče náš v mene Ježiša Krista, ktorý nás učíš i dnes k poslušnosti. Svoje oči upriamujeme len na TEBA, verný Pane, lebo vieme, že Tvoja milosť zažiarí aj tam, kde je šero a tma. Tvoja dúha na nebi je vždy uistením prvej zmluvy a jej farby nikdy nevyblednú. Ty si zornica nášho života, drahý Učiteľ a Spasiteľ, a všade sa brieždi, kde si prítomný a konáš. Prinášame Ti naše jamy úzkosti a bojzlivosti, aby si ich nahrnul hlinou Tvojej bezvýhradnej oddanosti a pomoci. Vyznávame Ti, že pripravujeme Tvoje cesty, Pane, ale bez poodnášania našich hôr domýšľavosti a pýchy to bude len neprejazdná cesta, na začiatku ktorej vysí tabuľa STOP. Prosíme Ťa o naslúchanie Tvojho slova s Duchom Svätým, ktoré i dnes volá: „Božie milosrdenstvo sa prejaví na celej zemi.“ Pomôž nám uistiť sa vo viere. Zveľadovateľ našich životov, úctivo Ťa prosíme, urč presné pravidlá nášho bytia a žitia, a zver nám v službe Tvoj veľký zámer záchrany, aby sme mohli konať to, ako a v čom nás usmerníš. Ty si neviditeľný, ale pozorovateľný, buď prítomný v našom živote, aby sme zachovávali Tvoje slovo. Amen.

Biblický text: Prvá Kniha Mojžišova 6,9-7,24

Toto je Noachov príbeh: Noach bol spravodlivý a bezúhonný muž medzi svojimi vrstovníkmi. Noach chodil s Bohom. ¹⁰ Narodili sa mu traja synovia: Šém, Chám a Jefet. ¹¹ Zem však bola skazená pred Bohom a plná násilia. ¹² Boh videl, že zem je skazená, pretože celé ľudstvo na zemi si počínalo skazene. ¹³ Boh povedal Noachovi: „Rozhodol som sa skoncovať so všetkým tvorstvom, lebo zem je plná násilia. Zničím ich aj so zemou. ¹⁴ Urob si koráb z góferového dreva; v korábe urob priehradu a vymaž ho zvnútra i zvonka smolou. ¹⁵ Urobíš ho takto: dĺžka korábu bude tristo lakťov, šírka päťdesiat lakťov a jeho výška tridsať lakťov. ¹⁶ Koráb dokonči tak, že pri vrchu urobíš svetlík na jeden lakeť. Do bočnej steny korábu osad' dvere; urob v ňom spodné, stredné a vrchné podlažie. ¹⁷ Ja privediem vody potopy na zem, aby som spod neba vyhubil každého tvora, v ktorom je dych života. Všetko, čo je na zemi, zahynie. ¹⁸ S tebou uzavriem zmluvu; do korábu vojdeš ty, tvoji synovia, tvoja žena a tvoje nevesty. ¹⁹ Zo všetkých druhov živočíchov vezmeš do korábu po páre, aby s tebou zostali nažive; bude to samec a samica. ²⁰ Vojdú ta s tebou po páre z vtáctva, dobytky i zo všetkých zemskej plazov podľa svojich druhov, aby zostali nažive. ²¹ Ty si vezmi z každej potraviny, čo sa môže jesť, a zhromaždi ju k

sebe; tebe aj im to bude za pokrm.“²² Noach urobil všetko tak, ako mu Boh prikázal.

¹ Potom Hospodin povedal Noachovi: „Vojdi do korábu s celou svojou rodinou, lebo som videl, že si spravodlivý predomnou v tomto pokolení.“² Zo všetkých čistých zvierat vezmi so sebou sedem párov, samca a samicu; z nečistých zvierat po páre, samca a samicu.³ Aj z nebeského vtáctva vezmeš po sedem párov, samca a samicu, aby sa zachovalo potomstvo na celej zemi,⁴ lebo ešte sedem dní a potom spustím na zem dážď trvajúci štyridsať dní a štyridsať nocí a vyhubím z povrchu zeme každú bytosť, ktorú som utvoril.“⁵ *Noach urobil všetko, čo mu rozkázal Hospodin.*⁶ Noach mal šesťsto rokov, keď voda potopy zaplavila zem.⁷ Noach vošiel do korábu a s ním aj jeho synovia, jeho žena a jeho nevesty pred vodami potopy.⁸ Z čistých i z nečistých zvierat, z vtáctva a zo všetkého, čo sa hýbe na zemi,⁹ vošlo po dvoch k Noachovi do korábu, samec a samica, ako mu prikázal Boh.

¹⁰ Keď prešlo sedem dní, valila sa voda potopy na zem.¹¹ V šesťstom roku Noachovho života, v druhom mesiaci, sedemnásteho dňa toho mesiaca, vyrazili všetky pramene obrovskej prahlby, roztvorili sa nebeské uzávery¹² a pršalo na zem štyridsať dní a štyridsať nocí.¹³ V ten istý deň vošiel do korábu Noach a s ním jeho synovia Šém, Chám a Jefet, jeho žena a jeho tri nevesty.¹⁴ Oni a všetky zvieratá, všetok dobytok, všetky plazy, čo sa hýbu na zemi, všetko vtáctvo, všetky operence a okrídlence podľa svojich druhov¹⁵ vošli k Noachovi do korábu po páre zo všetkých tvorov, v ktorých je dych života.¹⁶ Zo všetkých tvorov vošiel samec a samica tak, ako mu Boh prikázal. *Hospodin za ním zavrel koráb.*¹⁷ Na zemi nastala štyridsaťdňová potopa. Voda stúpala, zdvihla koráb a ten sa vzniesol zo zeme.¹⁸ Voda veľmi stúpala a zaplavovala všetko na povrchu zeme, no koráb sa vznášal na vode.¹⁹ Voda tak veľmi stúpala nad pevninou, že zatopila všetky vysoké vrchy pod šírým nebom.²⁰ O pätnásť lakťov prevyšovala voda vrchy, ktoré pokryla.²¹ Zahynuli všetky tvory, ktoré sa pohybovali po zemi, vtáctvo, dobytok, divá zver, plazy, ktoré sa hýbali po zemi, i všetci ľudia.²² Z toho, čo bolo na suchej zemi, zahynulo všetko, čo malo v nozdrách dych života.²³ Boh zahubil všetky bytosti, čo boli na povrchu zeme: ľudí, dobytok, plazy a nebeské vtáctvo. Všetko bolo vyhubené zo zeme, ostal iba Noach a to, čo bolo s ním v korábe.²⁴ Voda ovládala zem stopäťdesiat dní.

Pilierom Božieho obrazu je vzťah. Boh však po páde nezabil hriešneho človeka, neukončil s ním vybudovaný pôvodný vzťah, – hoci s ním mohol skoncovať raz a navždy –, ale „...olutoval, že utvoril človeka na zemi a cítil v srdci bolesť.“ (IMojž 6,6)

Po neposlušnosti Adama a Kaina a po dlhom rodokmeni Kainových a Adamých potomkov, – tých, ktorí „zavrhl dobré svedomie a tak stroskotali vo viere“ (vid'. ITim 1,19)– Boh znova pripravuje novú cestu v kruhu rodiny

Noachovej. Začína sa nový „rodinný seriál“, ktorý má sľubný začiatok: „Noach chodil s Bohom.“ Noach nie je zhýralec, ale tiež žije v hriechu. Dozvedáme sa, že skazenosť je prítomná na celej zemi. Ako by sme ju charakterizovali? Slovom apoštola Pavla, ktoré sú zachytené v liste Rimanom v prvej kapitole: „*Slávu nepominuteľného Boha zamenili za zobrazenú podobu pomínuteľného človeka, vtákov, štvornožcov a plazov. Preto pre túžby ich srdc vydal ich Boh napospas nečistote, takže sami zneuctvovali vlastné telá. Božiu pravdu zamenili za lož a korili sa a slúžili stvorenstvu namiesto Stvoriteľovi, ktorý je požehnaný naveky. Amen.*“ (R 1,23-25) Skazenosť človeka sa dá charakterizovať dvoma slovami: bezbožnosť a neľudskosť. Pravý opak toho, čo od nás JEŽIŠ žiada vo veľkom prikázaní: „*Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom a celou svojou dušou a celou svojou myslou. To je veľké a prvé prikázanie. Druhé je mu podobné: Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého.*“ (Mt 22,37-39)

Hriech pomieša všetky naše vzťahy. Až natoľko, že aj slová nás pomútia, ale existujú ľudia aj v tomto životnom rozpolžení, ktorí chcú zostať Božími služobníkmi. Noach povie jasné nie svojmu okoliu, a kladne odpovedá Pánovi, ktorý má svoj zámer, čím je totálny súd sveta: „*Rozhodol som sa skončiť so všetkým tvorstvom, lebo zem je plná násilia. Zničím ich aj so zemou.*“ To „kráľovstvo“, ktoré si človek vybudoval, je nepostačujúce, lebo Boh prehovoril zreteľne prostredníctvom svojich prorokov: „*Nápis znie takto: Mené mené tekél ufarsín. Toto je výklad týchto slov: mené — Boh spočítal tvoje kráľovanie a ukončil ho; tekél — bol si odvážený na váhach a ukázalo sa, že si nedostatočný; perés — tvoje kráľovstvo bolo rozdelené a odovzdané Médom a Peržanom.*“ (Dan 5,25-28) Boží verdikt je jasný nad tým človekom, ktorý sa vyvyšuje a vystatuje sa.

Noach počuje, lebo „viera je z počutia“ (R 10,17), ale neprehovorí, nereaguje na slová Pánove, ani na svoje hriešne prostredie, ale koná tak, ako mu Boh prikázal. Prostredníctvom viery sa mu dostalo zadosťučinenia. Okolo neho sa točila milosť Božia, lebo On si vypočul Božie slová. Prvá mienka Božieho slova je: „Uprostred skazenosti zostať po boku Boha.“ Pripraviť koráb, a vojsť do korábu je poslušnosť. Modliť sa za čistotu v skazenom svete: „*Zostaň s nami Pane a očisti nás, ak sa nás zmocní hriech, ktorý zmieta celým svetom.*“, je poslušnosť. Komu veriť? Surovému svetu alebo láskyplnému Bohu? Noach vedel, komu uveril, a bol presvedčený, že On – Kráľ kráľov a Pán pánov – má moc zachovať, čo mu bolo zverené (vid'. II Tim 1,12), veď „*vo viere Noach, Bohom poučený o tom, čo ešte nebolo vidieť, s bážňou postavil koráb na záchranu svojej rodiny. Vierou odsúdil svet a stal sa dedičom spravodlivosti, ktorá je z viery.*“ (Žid 11,7) Človek poučený Bohom sa naučí poslušnosti. Zo strany sveta Noachov skutok je odriekanie, veď len dĺžka archy bola 150 m. Zo strany sveta je to demisia egzistencie. Egzistenčná rezignácia, a to je neprístupné. Ale Pán nás žiada o opak: „*nepripodobňujte sa tomuto svetu...*“ (R 12,2) Ježišovi učeníci opustili svoje lode, prenechali všetko, v čo verili, čo bolo ich živobytie, čo ich zanietene zaujímal. (vid'. Lk 5,11) Drahí kresťania! Žijeme inak

ako svet. Skúšky viery sú na každodennom páse. Vykonať to, čo Boh povedal a konať až do naplnenia viery. Boh aj dnes hovorí: *„Ja Ťa zachránim, ale si potrebný aj ty.“* Celým srdcom, celou dušou, celou myslou povedať Bohu áno. Viera je razantná odpoveď na hriech: „kategorické nie“, a rózna odpoveď na aktivizujúce slová Boha: „kategorické áno.“ Priority, drahé sestý, a milí bratia, lebo v kritických časoch aj dobrým veciam vieme povedať nie. Spomeňme si na Ježišovo podobenstvo o milosrdnom samaritánovi a položme si osobne Ježišovu otázku: *„Kto podľa teba z tých troch (kňaz, levita, pcestný Samaritám) sa stal blížnym tomu, čo padol do rúk zbojníkov?“* (Lk 10,36) Situácie, v ktorých si povedal áno alebo nie Pánovi? Ktoré to boli? Prehodnoť svoj život, drahý brat a milá sestra.

Postavená archa je symbolom nového života. Noach s Bohom stavia nové. Ešte nikdy koráb nevyrobil. Koná ináč a inak ako predtým. Nie podľa svojho plánu, ale s Božím vedením. Archa – koráb nástroj záchrany, avšak nie samotná záchrana. Postaví ho a naplní podľa nebeského usmernenia. Podmienka ďalšej existencie je daná: samec a samica, DVAJA. Zo všetkých jeden pár. Príroda a človek sú prepojené, aj podobným rozmnožovaním. Osem ľudí a po dvoch zvieratách, lebo pre Pána života je dôležitý zajtrajšok a dodržanie kontinuity. Súdržnosť životov je dôležitá. Záchrana existencie je prvoradá. Božia budúcnosť je jasná: Život ide ďalej, preto sa stavia aj koráb. Symbol, predobraz cirkvi. Emblém života. Noach rukami, srdcom a s Božím usmernením stavia to, čo smeruje k záchrane života. Stavia, ale je služobník Boží ako apoštol Pavol: *„Veď ktože je Apollo? A kto je Pavol? Služobníci, skrze ktorých ste uverili, a to každý tak, ako mu dal Pán. Ja som sadil, Apollo polieval, ale Boh dáva vzrast. A tak nič nie je ten, čo sadí, ani ten, čo polieva, iba Boh, ktorý dáva vzrast. No ten, čo sadí, a ten, čo polieva, patria k sebe, ale každý dostane odmenu podľa vlastnej práce. My sme totiž Boží spolupracovníci; vy ste Božia roľa a Božia stavba. Podľa Božej milosti, ktorá mi bola daná, ako múdry staviteľ položil som základ a iný ďalej na ňom stavia; ale každý nech si dá pozor, ako na ňom stavia.“* (IK 3,5-10) Bratia a sestry! My slúžime Pánovi, ale z Jeho milosti a na základe Jeho vôle a poverenia. Nikto si nemôže prisvojiť službu, lebo ju dostal.

Nakoniec ohromný zážitok ľudstva: dvojakoť vody. Voda ako pomoc a voda ako živel. Život a smrť. Boží súd je totálny. Nový svet vzniká cestou Božieho súdu a hľadá smerom k životu. Zo smrti do života. Opis všedných dní kresťanov. Prejsť zo smrti do života. Symbol novozákonného krstu: „mŕtvi pre hriech, živí v Kristovi“ (R 6,11), lebo Boh aj v čase svojho súdu je ochranca životov. Prechod zo smrti do života, lebo existuje Boží zvyšok. Čo Boh chce, to s vodou zabyje, ale čo chce, to aj na vode podrží. Všetko závisí od nebeského Gubernátora. Kto Ťa podrží nad vodou, milý brat a drahá sestra? Jedine On, ktorý sedí (viď. Mt 13,2) alebo spí (viď. Mt 8,24) spolu s Tebou v člne? V cirkvi, v Pánovej vinici sedíme v člne záchrany. Náš koráb je náš kostol, spoločenstvo svätých. Je prítomný Ježiš

v Tvojom spoločenstve, lebo len prostredníctvom Jeho činu spoznáš prechod zo smrti do života a budeš sa pýtať udivený: „Ktože je to, že víchor a more ho poslúchajú?“ (Mt 8,27), lebo Jeho čln na palube s Ním „čoskoro pristál pri brehu, ku ktorému sa plavili.“ (Jn 6,21) Záchrana a spása je garantovaná Bohom Otcom aj v najťažších situáciách, keď takto voláme: „Pane, zachráň nás, hynieme!“ (Mt 8,25), lebo „Je dokonané!“ (Jn 19,30) Amen.

Biblický text: Evanjelium podľa Matúša 3,13-17

¹³ Vtedy prišiel Ježiš z Galiley k Jordánu za Jánom, aby sa mu dal pokrstiť. ¹⁴ Ján mu však chcel v tom zabrániť a povedal: „Ja by som sa mal tebe dať pokrstiť, a ty prichádzaš ku mne?“ ¹⁵ Ale Ježiš mu odpovedal: „Nechaj to teraz! Patrí sa nám naplniť všetko, čo je spravodlivé.“ A tak mu Ján už nebránil. ¹⁶ Po krste Ježiš hneď vystúpil z vody. Vtom sa mu otvorili nebesia a videl Božieho Ducha, ktorý ako holubica zostupoval naňho. ¹⁷ A z nebies zaznel hlas: „Toto je môj milovaný Syn, v ktorom mám zaľúbenie.“

13. verš:

Ježiš prichádza k Jánovi. Matúš úvodnou vetou podčiarkuje Božiu vôľu, ktorá vyznieva na konci príbehu. Ježiš sa postaví do radu s hriešnymi ľuďmi so svojou poslušnosťou voči Otcovi, lebo Božia vôľa je prvoradá. Ježiš pre Teba a pre mňa sa postavil do radu, kde stojíš aj ty, ale aj ja. „až na smrť vydal svoj život a pripočítali ho k zločincom.“ (Iz 53,12) Jeho čin nech nás vedie k pokore a k pokániu. On nemal dôvod prosiť Božie odpustenie pre svoj život, činí to pre sebeckých, namyslených a neposlušných ľudí. Namiesto ľudstva, ktorý sa cíti vo svojej nečistote bezpečne. To ho vedie k Jánovi, a napokon až na golgotský kríž.

14. verš:

Ján oponuje svojou húževnatosťou. Jánovo zdráhanie sa je prejavom zbožnej pokory a úcty, lebo On je silnejší. Ján vidí opak toho, čo hlása: „Mocnejší sa pokorí.“ Ten pristupuje k Jordánu, ktorý „bude krstiť Duchom Svätým a ohňom.“ (Mt 3,14) Nenastal ešte čas Jeho nástupu? Ako keby vyznievala jeho neskoršia pochybnosť v žalári: „Ty si ten, čo má prísť, alebo máme čakať iného?“ (Mt 11,3) Ježišova osoba a jeho pokora nás privádza do rozpakov. Neobyčajná sila, ktorá vie povedať ľudskému hriechu nie, ale hriešneho prijať za svojho učeníka. Ako sa stavíme k Ježišovej pokore? Ako Ján Krstiteľ? Sme uviaznutí vo svojej myšli, ale počítame s Božou vôľou. Ježiš prišiel na svet rovnakým spôsobom ako my, ale Boží zámer s Jeho smrťou bol iný. Nepochybujme o Božom zvratnom zákroku, o Ježišom ponúknuť spásu.

15. verš:

Ježišove slová majú uistiť Jána, že Božie „teraz“ nie je vždy v súlade s časovým nastavením človeka. Boží začiatok je teraz. Tu pred Tebou, Ján a teraz. Všetko sa začína pri Jordáne. Tam, kde Jeho vyvolený ľud vstúpil do zaslúbenej zeme. Ježiš je a bude pre svoj ľud neobyčajným garantom vstúpiť do nebeského kráľovstva. Božie kráľovstvo sa teraz začína. Tento Boží skutok, o ktorom Ježiš prvýkrát prehovorí v Evanjeliu podľa Matúša, sa práve začína. Všetko má svoj náležitý význam. Teraz. Ako v živote etiópskeho eunucha, ktorý po spoznaní Ježiša sa pýta Filipa, zvestovateľa dobrej správy: „Pozri, voda! Čo prekáža, aby som sa dal pokrstiť?“ (Sk 8,36) Teraz. Tlak Božieho spásonosného plánu a do tohto plánu je zhrnutý aj Ján Krstiteľ. Tu a teraz. Osobné a prijateľné pre každého. Obrátenie a pokrstenie človeka. Otvorene prehodnoťme naše krsty a naše krstiny. Sú slávnosťou toho Krista, Ktorý prijíma naše deti, berie ich do náručia a stará sa o nich. Život našich pokrstených nemlúvniatok svedčí o spoznanej milosti rodičov? Teraz je Božím časovým údajom o Jeho spravodlivosti? Je to začiatok, s Ním? Dátum nášho spoločného žitia s Kristom? Budme si veľmi úprimní! Každý sa dnes pýta: „Čo je spravodlivé?“ To, čo Ježiš vykonal pre nás, namiesto nás a za nás. To, čo je v našich očiach nespravodlivosť, to je pre Boha spravodlivé a viditeľné len v odpustení našich hriechov. Ježiš je cesta, spravodlivosť a život.

16. verš:

Ježiš vystúpil z vody, a tajomstvo Jeho osoby bolo odhalené. Božie tajomstvo sa odhaľuje tu a teraz. Ježiš je Boží Syn. Ježiš je Duchom Svätým Pomazaný Mesiáš, na čo poukazovali proroci. (viď. Iz 42,1, Iz 61,1)

„Hľa, môj služobník, podporujem ho, môj vyvolený, ktorého som si obľúbil. Svojho ducha som vložil na neho, prinesie právo národom.“ (Iz 42,1)

„Duch Pána, Hospodina, je nado mnou, lebo ma Hospodin pomazal, poslal ma hlásať radostnú zvesť chudobným, obviazať rany tým, čo majú skrúsené srdce, zvestovať slobodu zajatcom a väzneným prepustenie.“ (Iz 61,1)

Pomazanie Ježiša sa prirovnáva k pokojnému letu holubice. Ježiša nemusí premôcť Duch svätý ako bojazlivých učeníkov na Turíce prudkým vetrom a hukotom z neba. (viď. Sk 2,2) Prítomnosť Ducha Svätého je uistením toho: „Takto má byť, a On je Pomazaný Kristus celého sveta.“

17.verš:

V Starom zákone priamo s Božou rečou sa stretávame trikrát. On prehovoril na hore Sinaj (IIMojž 19,19, VMojž 4,12), v stánku stretávania (IVMojž 7,89), a z chrámu. (Iz 6,8, Ez 1,28) V Novej zmluve Božia priama reč je zaznamenaná len tu, a pri premenení na hore. (Mt 17,5) Priama reč hovorí o všetkom. Je to jediný a jedinečný Syn a Božia milosť nám poslala JEHO. Boh Ježiša vyhlasuje za nášho Spasiteľa a Mesiáša. Jeho milovaný Syn je tvoj osobný Spasiteľ? Božia priama reč v tvojom živote chce prelomiť všetky bariéry a pochybnosti, ktoré

v sebe máš ohľadom Jeho osoby. V Ňom, v milovanom Synovi si zamiloval aj nás. Jedinečný a milovaný Syn aj Teba i mňa môže skutočne svojou spravodlivosťou vniesť do Božieho kráľovstva. Veríš tomu? Počuješ hlas nebeského Otca vo svojom srdci?

Záverečná modlitba

Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby doma vo svojej tichosti ste sa pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní bilického textu.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „...ak sme neverní, on zostáva verný, veď nemôže zaprieť seba samého.“ (II Tim 2,13) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 512: „Prichádzame, Ježišu...”